

Drodzy Rodzice!

Zachęcamy do podejmowania proponowanych form aktywności w tym tygodniu.

CEL WIODĄCY: Tajemnice książek- wsparcie całościowego rozwoju poprzez rozbudzenie zainteresowania książką. Kształtowanie intelektualnego i emocjonalnego stosunku do książki jako źródła wiadomości i przeżyć.

TERMIN REALIZACJI: 27. 04. 2020r. – 30. 04. 2020r.

LICZBA GODZIN PPWP: 20

Poniedziałek 27.04.2020r.

Zabawa dydaktyczna „Gdzie jest głoska f ?” (Cel: Doskonalenie umiejętności analizy głosek w słowach, ćwiczenie umiejętności przeliczania głosek w słowach).

R. zaprasza dziecko do zabawy. Wymienia słowa, które zawierają głoskę f – na początku, w środku lub na końcu. Zadaniem dziecka jest ułożenie na kartce tyłu kasztanów, ile głosek mają te słowa. Proponowane słowa: fotel, farba, flaga, foka, kufer, lufa, telefon, kartofel, żyrafa, elf, fotograf, klif, gryf. Odkrywanie litery F, f - ćwiczenie sposobu kreślenia litery F, f.

Rozmowa nt. „Ulubiona książka” (Cel: Doskonalenie umiejętności wypowiadania się, poszerzenie słownika czynnego).

R. zachęca dziecko, by zastanowiło się, jaka jest jego ulubiona książka, kto jest jej głównym bohaterem i jaką historię w niej przedstawiono. Dziecko opowiada o swojej ulubionej książce, a także z czego są zrobione książki.

6- latki: Plac zabaw (Karta 4 str.5a) – rozwijanie sprawności grafomotorycznej, ćwiczenie umiejętności analizy głosek. (Karta 4 str.5b) – rozwijanie umiejętności identyfikowania litery F, f, rozwijanie sprawności motoryki małej.

Wtorek 28.04.2020r.

Oglądanie filmu edukacyjnego pt. „Jak powstaje papier?” – (Cel: Doskonalenie umiejętności samodzielnego wyszukiwania informacji , poszerzenie słownika czynnego o pojęcia związane z produkcją papieru).

Rozmowa z dzieckiem na temat procesu powstawania papieru.

<https://www.youtube.com/watch?v=xdfpRSZVgFI>

Ćwiczenia matematyczne „Opowiadanie o papierze” – (Cel: Doskonalenie umiejętności zapisywania działań arytmetycznych w dostępny sposób, utrwalenie kształtu cyfr, doskonalenie percepcji słuchowej, rozwijanie sprawności grafomotorycznej).

Rodzic opowiada o powstawaniu papieru w taki sposób, by wpleść działania matematyczne do wykonania przez dziecko. Zadaniem dziecka jest zapisanie działań.

Przykładowe opowieści:

* W pewnym lesie stały obok siebie cztery drzewa – wysokie i stare. Pewnego dnia drwale ścięli jedno z nich. Ile drzew zostało?.

* Ciężarówka wiozła do tartaku osiem ściętych drzew. Po drodze zatrzymała się w miejscu wycinki i pracownicy zapakowali na ciężarówkę jeszcze jedno drzewo. Ile drzew było razem na przyczepie ciężarówki?

Dzieci mogą zapisywać liczbę drzew cyframi, symbolami, np. kropkami, lub rysunkami.

Ćwiczenia gimnastycznych – (Cel: Rozwijanie sprawności motorycznej, ćwiczenie równowagi, koordynacji wzrokowo-ruchowej).

<https://miastodzieci.pl/zabawy/mini-gimnastyka-dla-mlodszych-dzieci>

6- latki: Plac zabaw (Karta4. str.10a) – kącik grafomotoryczny, samodzielne pisanie liter f, F, pisanie wyrazów po śladzie.

Środa 29.04.2020r.

Słuchanie opowiadania „Jak powstaje książka?” – (Cel: Doskonalenie umiejętności uważnego słuchania utworu i wypowiedzania się na temat jego treści, ćwiczenie sprawności językowej, rozwijanie umiejętności obdarzania innych uwagą).

Pan drukarz zaczerpnął białą maź i wylał ją na kwadratowe sito.

– To jest pulpa – powiedział uroczystym tonem. – Dawniej robiło się ją ze starych szmat – rozdrobnionych i rozpuszczonych, a teraz robi się ją z drewna. Te białe włókna to celuloza. Nadmiar wody ocieka i po wyschnięciu tworzy się papier.

Dzieci z niecierpliwością przyglądały się ruchom pana drukarza. Drewniany kołowrót podobny do dziadka do orzechów, tylko większy, zgrzytnął i dwie grube deski ścisnęły sitko, na które przed chwilą wylała się papierowa pulpa.

– Oto wyschnięta pojedyncza kartka. – Pan Borys, pracownik muzeum, podał dzieciom dwie grube kartki. – Właśnie z powodu sposobu, w jaki powstawał dawniej papier, nazwano go papierem czerpanym. Był bardzo drogi. Dlatego także książki były bardzo drogie. Wszystko wykonywano ręcznie. Z kotła zaczerpywano pulpę, a następnie na sicie, przygniecioną prasą, czyli ciężkimi deskami, ociekała z wody. Po wyschnięciu powstawała kartka, jak ta.

Najpierw Ada, a potem Adam zaczerpnęli białą maź z beczki, a potem po kolei kręcili wielkim kołowrotem prasy, aby wycisnąć z sita nadmiar wody. Po chwili ich kartki schły na sznurku.

A taki sposób powstawały pierwsze książki. Pan drukarz usiadł przy wielkim biurku, zaostrzył gęsie pióro, umoczył w atramencie w specjalnym zbiorniczku zwanym kałamarzem i napisał imiona: Ada i Adam.

– A teraz wasza kolej – powiedział i dodał: – Każde pióro służyło do innego rodzaju atramentu. Kolory atramentów wytwarzano ze sproszkowanych roślin i minerałów. Najdroższy był niebieski. Najdroższy, gdyż najtrudniej było zdobyć odpowiednie minerały.

Dzieci napisały gęsim piórem swoje imiona. Adam narysował również uśmiechniętą buźkę, Ada zaś pyszczek kota. Wujek Alfred złożył zamaszty podpis z piękną literką A, którą ozdobił gałązką i kwiatkiem.

– Prawdziwa rewolucja w drukarstwie nastąpiła jednak znacznie później, w XV wieku, kiedy to Johann Gutenberg wymyślił specjalną maszynę, a właściwie sposób układania literek. – Pracownik muzeum wskazał wielkie drewniane urządzenie z kołowrotem, z czymś w rodzaju stołu i ogromną drewnianą ramą. Urządzenie przypominało Adamowi samochód wojskowy, Ada natomiast miała wrażenie, że patrzy na wielkiego smoka, który rozdziawia paszczę.

– Od czasów wynalazku pana Gutenberga literki układało się w specjalnych ramkach w odbiciu lustrzanym, literka po literce, słowo po słowie, zdanie po zdaniu. Była to żmudna praca, ale dzięki niej można było drukować wiele egzemplarzy książki. Przy ręcznym pisaniu pisarzy, czyli skryba, często przez wiele lat pisał jedną książkę. Gęsim piórem, literka po literce. Dlatego książki były tak rzadkie i drogie.

– A dlaczego trzeba drukować w odbiciu lustrzanym? – spytał Adam.

Pan Borys pokazał odciśniętą stronę i powiedział:

– Prasa Gutenberga działa jak pieczętka. Widzicie czasem na ulicach karetki pogotowia albo straży pożarnej.

Mają odwrócone napisy, prawda?

– Żeby można było je odczytać w lusterku samochodowym – ucieszył się Adam.

– No właśnie, tę samą zasadę odkrył prawie sześćset lat temu Gutenberg i w ten sposób zrewolucjonizował drukarstwo. Odbicie lustrzane; pieczętka jak napis na karetkce; prasa, która dociska literki do papieru czerpanego i jest książka – podsumował drukarz.

Adam z pomocą wujka przekręcił długą dźwignię prasy, pociągnął specjalną wajchę i strona była gotowa. Po chwili swoją pierwszą stronę do książki wydrukowała również Ada. Zebrani nagrodzili ją oklaskami, gdyż dzielnie sama wprawiła w ruch prasę drukarską Gutenberga.

Ada odczytała fragment z wydrukowanej przez siebie strony:

Czcionce pięknie tej podziękuj.

Atramentu zręczny taniec

Złożył z liter długie zdanie.

– A teraz – oznajmił wujek – cofamy się do samego początku. Książka powstawała na papierze, papier musiał być zadrukowany. Potem introligator ją zszywał tak jak krawiec tkaninę. Dziś robi to maszyna. Wcześniej

wszystko wykonywano ręcznie i stopniowo ulepszano. Współcześnie książkę pisze się na komputerze i można ją wydrukować w domu. Literki można zmieniać, wklejać obrazki, rysować na pulpicie.

– Można robić, co się chce – stwierdził Adam. – Wystarczy myszka albo rysik.

– Albo nawet sam palec – dodała Ada. – Palec to najlepszy rysik.

– Zgadza się – stwierdził Alfred – ale każdą książkę trzeba najpierw wymyślić. A kto wymyśla, a potem pisze książki?

– Skryba? – zaproponował Adam.

– Drukarz? – zastanawiała się Ada. I po chwili dodała z entuzjazmem: – Już wiem, autor!

– Tak jest, autor, czyli pisarz. W takim razie cofamy się do samego początku, czyli do chwili, gdy książka powstaje w głowie autora. A zatem...

– A zatem... – powtórzyła Ada.

– A zatem, drodzy Ado i Adamie, również wy zostaniecie autorami i napiszecie swoją pierwszą prawdziwą książkę.

– Ale jak to zrobimy? – Zastanowił się Adam, połykając pyszne ciasto drożdżowe, które podawano w barze obok muzeum.

– Już wam mówię. Trzeba zacząć od pomysłu. A pomysł to coś...

– Coś, coś... – zastanawiała się Ada.

– Coś, o czym chce się opowiedzieć innym ludziom, jakaś bardzo ciekawa historia – stwierdził Adam.

– Znakomicie. W takim razie zastanówcie się, o jakiej pasjonującej, superciekawej historii chcielibyście opowiedzieć innym ludziom, na przykład dzieciom ze swojej klasy, rodzicom, pani nauczycielce, mamie, tacie albo babci. Potem zamiast gęsiego pióra i papieru czerpanego użyjemy telefonu i dyktafonu. A na koniec wszystko spiszemy i wydrukujemy, a właściwie zrobi to za nas program, który zmieni wasz głos w gotowy tekst. Potem go tylko poprawimy i już. Widzicie, jaką drogę przeszła książka. Od białej pulpy do dyktafonu, który zmienia słowa w zapisany tekst. Do roboty!

– Super! – ucieszyły się dzieci.

– Moja historia jest następująca – zaczęła Ada. – Wcześniej rano przyjechał po nas wujek Alfred i jak zwykle miał tajemniczą minę. Spodziewałam się, że wymyślił coś fajnego. I nie myliłam się. Pojechaliliśmy na wycieczkę. W starym klasztorze, czyli w miejscu, w którym dawno, dawno temu mieszkali zakonnicy, panowie o długich brodach, którzy spędzali czas na modlitwie i pracy, mieści się muzeum sztuki drukarstwa i książki. Pan drukarz wygląda, jakby sam był zakonikiem z dawnych czasów. Ma brodę i długie ubranie z fartuchem.

– A ja mam taką historię – zaczął Adam:

Czcionce pięknie tej podziękuj.

Atramentu zręczny taniec

Złożył z liter długie zdanie.

Dawniej papier był czerpany,

Dziś dyktafon w ręku mamy.

Rodzic prowadzi rozmowę z dzieckiem: W jaki sposób Ada i Adam pomagali robić papier?. W jaki sposób tworzone książki przed pojawieniem się nowoczesnych drukarni?

Film „Jak powstaje książka”.

<https://www.youtube.com/watch?v=t6t-UsDrqB8>

„Polisensoryczna książeczka” – przestrzenna praca plastyczna. (Cel: Doskonalenie umiejętności niewerbalnego wyrażania emocji, rozwijanie sprawności manualnej, doskonalenie współpracy).

Drogie dzieci - waszym zadaniem jest stworzenie książki, za pomocą której będziecie mogli opowiedzieć o uczuciach, jakie towarzyszą wam w domu. Książka nie może jednak zawierać słów ani typowych obrazków. Wszystkie informacje mogą być z niej odczytane jedynie za pomocą dotyku, np. delikatny, mięciutki materiał może kojarzyć się z czymś miłym, czymś, co lubimy. Porozmawiajcie chwilę z rodzicem o tym, jakie informacje ma zawierać książeczka. Dziecko zszywaczem łączy kilka kartek z bloku technicznego. Następnie z materiałów – nasion, tkanin, patyczków, kamyków, styropianu itp. – tworzy książeczkę polisensoryczną. Po skończonej pracy omawia swoją pracę.

6- latki : Plac zabaw (Karta 4. str. 6a)– doskonalenie koordynacji wzrokowo-ruchowej, ćwiczenie sprawności, mięśni nadgarstka, dłoni i palców. (Karta 4.str. 6b) – ćwiczenie spostrzegawczości, sprawności motoryki małej.

Czwartek 30.04.2020r.

Sluchanie wiersza pt. *Wielki skarb* – (Cel: Doskonalenie umiejętności uważnego sluchania wiersza i wypowiedzania się na temat jego treści, rozwijanie słownika czynnego dzieci).

Rodzic zaprasza dziecko do wspólnego sluchania wiersza. Prosi, by zapamiętało, o czym, zdaniem autorki wiersza, opowiadają książki.

Mam przyjaciela – wielki skarb,
największą radość w świecie.
Któż to? Aha, nie powiem, nie...
Z łatwością odgadniecie.
Chciałbym z nim przebyć cały dzień,
lecz mi nie daje niania.
– Ej, Jurku, chodź, na spacer czas,
dość tego już czytania.
Tak, książka to przyjaciel mój –
przyjaciel prawie żywy.

On opowiada cudów moc,
o świecie prawi dziwy.
O górach, morzach niesie wieść,
o naszej własnej ziemi,
wypowie wiersz lub cudną baśń –
czym? – Literkami swymi.
Więc cieszę się, że książkę mam.
Och, czytać pragnę wiele!
Nie niszczyć ich, bo książki me –
najlepsi przyjaciele.

R. prosi, by dziecko przypomniało, czego – zdaniem autorki – można dowiedzieć się z książek. Jakie inne informacje możesz znaleźć w swoich ulubionych książkach? Co oznacza sformułowanie „książka moim przyjacielem”? Czy autorka miała na myśli takiego przyjaciela, z którym można się bawić, biegać, wyjeżdżać?

„Zagadki – rymowanki” – (Cel: Rozwijanie mowy i myślenia).

Rodzic zaprasza dziecko do zabawy: Za chwilę powiem kilka zagadek. Odpowiedź na nie powinna rymować się z zagadką. Wszystkie zagadki dotyczą baśni, bajek i legend, które znasz.

W Krakowie mieszka wawelski smok,
co ziejie ogniem przez cały... (rok).

Krasnoludek jest malutki,
tak jak wszystkie... (krasnoludki).

Kto z krasnalami w tym domku mieszka?
To jest na pewno Królowa (Śnieżka).

Kto był dobry dla Kopciuszka?
Chrzestna matka, czyli (wróżka).

Czerwony Kapturek do babci wędrował,
Lecz wilk się zaczął, za drzewem się (schował).

Groźna Baba Jaga domek ma z piernika.
Kto ją spotka w lesie, niechaj prędko (zmyka).

Gdy kot buty dostał,
Janek księciem (został).

Rzecz to znana, całkiem pewna,
Że Pinokio powstał z (drewna).

6- latki: Plac zabaw (Karta 4. str.7a, 7b, 8a).

6- latki: Plac zabaw (Karta 4. str.8b, 9a, 9b, 10b)

Jak mogą Państwo w codziennych aktywnościach wesprzeć swoje dziecko?

Przede wszystkim, aby wszechstronnie rozwijać zdolności, wrażliwość, empatię i zainteresowanie literaturą – warto dziecku czytać książki, zgodnie z jego zainteresowaniami. Można prosić dziecko, aby opowiedziało treść znanej baśni lub wymyśliło własną. W codziennych sytuacjach warto pokazywać dziecku prawdziwe pieniądze, przeliczać, określać, co można za nie kupić (np. książkę). Warto pójść z dzieckiem do biblioteki, założyć kartę czytelnika i jak najczęściej z niej korzystać.

**Życzymy wszystkim miłego tygodnia i miłej zabawy.
Pozdrawiamy: p. Helena i p. Irena**